

Lovforslagets administrative og økonomiske konsekvenser

Med gennemførelsen af kontroldirektivet for forsyningsvirksomhed udvides kredsen af de ordregivere, der er omfattet af nævnets kompetence. Selv om dette må forventes at medføre en vis stigning i antallet af klagesager, vurderes forslaget ikke at ville medføre yderligere statslige udgifter, men i givet fald vil eventuelle merudgifter ved Klagenævnets udvidede ansvarsområde blive afholdt inden for Industriministeriets budget.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Forsyningsvirksomhed blev først omfattet af EF's udbudsregler med det såkaldte forsyningsdirektiv (Rådets direktiv 90/531/EØF af 17. september 1990 om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation). Specifikke kontrolbestemmelser, herunder klagemuligheder, for forsyningsvirksomhed blev herefter vedtaget i 1992 med kontroldirektivet for forsyningsvirksomhed, der foreskriver, at gennemførelsesbestemmelserne skal træde i kraft senest den 1. januar 1993.

Til gennemførelse af kontroldirektivet for forsyningsvirksomhed foreslås det at udvide Klagenævnets kompetence til også at omfatte forsyningsvirksomhed som defineret i forsyningsdirektivets art. 2.

Til nr. 2.

I konsekvens af den under nr. 3 foreslåede undtagelse foreslås der tilføjet en henvisning til stk. 2.

Til nr. 3.

Kontroldirektivet for forsyningsvirksomhed giver medlemsstaterne mulighed for at vælge mellem det oprindelige kontroldirektivs reaktionsmuligheder - annullering af ulovlige beslutninger, afbrydelse af udbudsproceduren eller pålæg om lovliggørelse - eller krav om betaling af et bestemt beløb, såfremt overtrædelsen ikke bringes til ophør eller undgås, jf. art. 2, stk. 1, litra c), i kontroldirektivet for forsyningsvirksomhed.

I overensstemmelse hermed foreslås det, at Klagenævnet som hidtil enten kan afvise klagen eller afgøre den i realiteten i forbindelse med en konstateret overtrædelse ved at tilkendegive ordregiveren, at sagen kan afgøres uden yderligere retslig forfølgning, hvis ordregiveren erkender sig skyldig i overtrædel-

sen og erklærer sig villig til inden for en nærmere angiven frist at betale en af nævnet i tilkendegivelsen fastsat bøde. Klagenævnets adgang hertil foreslås begrænset til at omfatte ordregivere, der på grundlag af særlige eller eksklusive rettigheder udnytter et geografisk område med henblik på efterforskning efter eller udvinding af olie, gas, kul eller andet fast brændsel. Det er endvidere en forudsætning, at der i de regler, der er nævnt i § 1, stk. 1, er fastsat straf for overtrædelse af bestemmelserne, samt at nævnet skønner, at en overtrædelse ikke vil medføre højere straf end bøde i medfør af de nævnte regler.

Den foretagne afgrænsning af, hvem der er omfattet af bestemmelsen, svarer til afgrænsningen af, hvilke forsyningsvirksomheder Kommissionen kan give en eventuel dispensation i henhold til art. 3 i forsyningsdirektivet (90/531/EØF). De særlige forhold, der kan gøre sig gældende for denne sektor, er således tidligere erkendt af både Rådet og Kommissionen.

Ved fastsættelsen af bødens størrelse skal det sikres, at beløbet er stort nok til at virke præventivt, jf. art. 2, stk. 5, i kontroldirektivet for forsyningsvirksomhed.

Såfremt en ordregiver vedtager en bøde i henhold til Klagenævnets tilkendegivelse, bortfalder yderligere forfølgning. Betales den vedtagne bøde ikke i rette tid, kan den inddrives. Vedtager ordregiveren ikke bøden, indgiver Klagenævnet politianmeldelse med henblik på indbringelse for domstolene.

En sådan bøde træder ikke i stedet for erstatningskrav. Såfremt nogen efter dansk rets almindelige erstatningsregler kan kræve erstatning af den virksomhed, der har overtrådt reglerne, har de sædvanlig adgang til at få pålagt et sådant krav ved siden af bøden ved domstolene, jf. den gældende lovs § 5, stk. 2, der nu bliver stk. 3.

Til nr. 4.

Som konsekvens af det nye stk. 2 i § 5 foreslås indsat en henvisning hertil, jf. bemærkningerne til nr. 3.

Til nr. 5.

Da kontrollen med reguleringen af udbudsområdet er ret ny og kompliceret samtidig med, at der ofte er ret store økonomiske interesser involveret, er det efter anbefaling fra nævnets formandskab fundet hensigtsmæssigt at gøre det muligt, at formandskabet frit skal kunne afgøre, om en eller to juridiske dommere skal deltage ved afgørelsen af en sag.